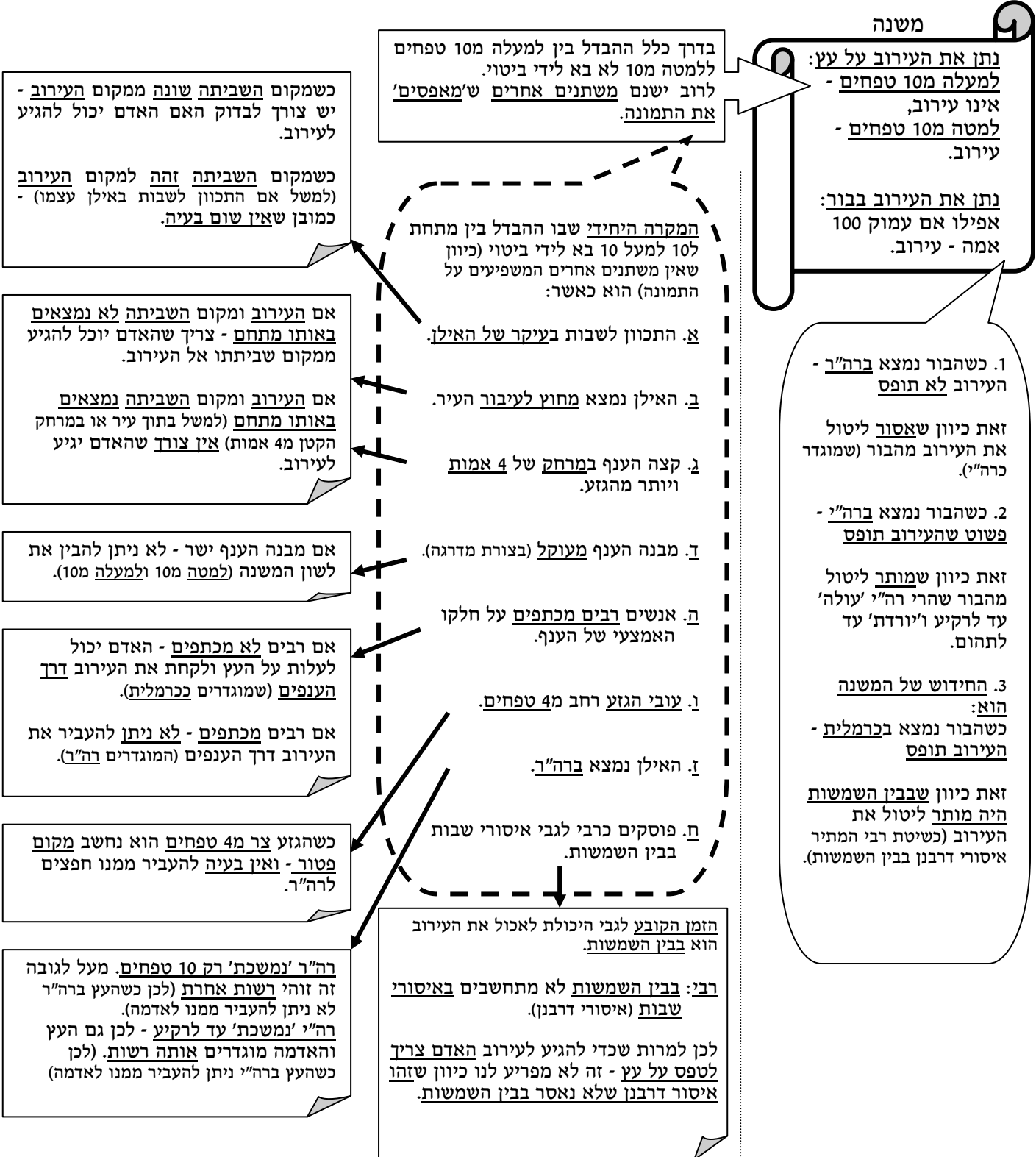

עירובין לב: (המשנה) עד לד: (המשנה הראשונה)

ביאורי מושגים
מיקום עירוב התחומין - קניית השביתה אינה מתבצעת אוטומטית ע"י נתינת האוכל (בשונה מעירוב חצרות, שם נתינת העירוב יוצרת אוטומטית את העירוב).
 לכן יש צורך **בבן דעת שיתכוון לקנות שביתה** (כפי שראינו בדף הקודם) ולכן ניתן לקנות שביתה לא רק בדיוק במקום הנחת העירוב, אלא גם **בסמוך** לו ובתנאי שהאדם והעירוב יהיו **באותו 'מתחם'** (הוא ועירובו במקום אחד).
 הגמרא דנה מה מוגדר אותו מתחם.

ברייתא

שיטת רבי בהנחת עירוב על עץ

הניח ישירות על עץ
מעל ל10 טפחים - אינו עירוב,
מתחת ל10 - עירוב.

הניח בתוך סל הקשור לעץ:
בכל גובה - עירוב.

מדוע יש הבדל בין מקרה ששם ישר על
העץ לבין מקרה ששם בתוך סל:

רבינא:

כששם על עץ - מדובר כשעובי הגזע רחב
מ4 טפחים (וזהו המקרה שאליו מתייחסת
המשנה)

כששם בסל - מדובר כשהגזע צר מ4
טפחים ולכן הגזע הינו מקום פטור.
(כשהגזע הוא מקום פטור אין בעיה לקחת
ממנו גם בגובה רב).

ר' ירמיה:

כששם על עץ - לא ניתן לקחת את
העירוב בלי לטפס.

כששם בסל - ניתן לכופף את הסל ולקחת
את העירוב גם כשהסל תלוי בגובה רב.

ר' ירמיה מיישם את העיקרון שלו (שאם ניתן
להגיע בדרכים יצירתיות לעירוב זה נחשב
שהאדם והעירוב במקום אחד) גם במקומות
אחרים.

קושיה על הסבר רבינא:
אם ההבדל המרכזי בין הרישא
לסיפא הוא בעובי הגזע מדוע
הברייתא מספרת על כך
שהאדם שם ב'סל'?

תשובה:

רבי סבר כר"י שדורש
שבמקום הנחת העירוב יהיה
רוחב של 4 טפחים.

לכן כשיש סל הוא מצטרף
לרוחב הגזע וכך יש מקום
הרחב מ4 טפחים.

לא אומרים 'גוד אחית מחיצתא'
(הורד את מחיצות הסל למטה) -
כיוון שהסל לא מקיף את הגזע
מכל הכיוונים.